UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDCXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

Visual Library

ANNO MDCXII.

Paupertate colere B. Virginem.

471 Hoc anno desijt esse inter mortales Cæsar-augustæ moriens *Genesius Martinez*, vt fertur, non sine sanctimoniæ famâ. Hic inter cætera sua decora hoc habuit quòd paupertatis vndequaque accuratæ fuerit custos peringeniosus, atque seuerus. Vtque diuinam Matrem hoc etiam honore prosequeretur, ne coronam quidem B. Virginis habere voluit: verùm eius vice, funiculo nodis adstricto est vsus: ad quos ille nodos diuinam Matrem è formula Angelicâ salutabat. Optimæ paupertatis diuitiæ sunt nil habere, vt eam imiteris, & habeas, quæ B. Petro Dam. *est thronus* Dei, *solium diuinitatis, palatium Regis, æterni gazophylacium thesauri.*

ser. 2. de Nat. B. V.

Alios per illa à certis vitijs particulatim abducere.

472 At en artem nouam dignam inseri artibus Marianis. Manilæ in Philippinis hoc anno, vt ferunt epistolæ, vir nobilis, militari licentiâ, & consuetudine singulis penè verbis deierandi petulantiam interponebat: qui aliquando in Collegium casu delatus, cùm iurandi finem non faceret, hæc à Ianitore verba excepit: Quoties inter loquendum iureiurando abstinebis, ego toties tuo nomine Beatissimæ Virginis corollam orando decurram. Hilaris ille hoc promisso conditionem accipit, & rogat hominem sponsionis recordari: Tantum valuit spes promissarum precum, vt paucis diebus deierandi consuetudinem prorsus exueret. *Reple deinceps os meum gratia dulcedinis tuæ, ò Domina;* orat S. Ephræm. vt autem ora hominum hac dulcedinis Marianæ gratiâ repleantur, laboremus ne quid in illis linguis Dei Matri displiceat.

de laudib. B. V.

473 Iucundum est & id quod Græciensis de *P. Martino Ertmero* istic extincto narrant. Præcipuo cultu, aiunt, à pueritia Dei Matrem veneratus, eam

1612.

sibi

ſibi vnam, ſponſam optauit adoleſcens, & quâ potuit ratione deſpondit. Annulum DEI Matris puerum geſtantis effigie impreſſum ipſius maiores, in Pomerania, longâ ſtirpis ſerie adhibuerant, vt arrham nuptialem deſpondendis ſibi vxoribus; quem ei Mater, vt filiorum maximo natu, boni ominis gratiâ, in ſpem futuram abeunti donârat. Huius annuli pignore ſuam fidem B. Virgini obſtrictam, atque ipſius Virginis tutelam ſibi deſponſam eſſe voluit cùm ſodalis ei conſecratus eſſet in Collegio Crumlouienſi. Hæc illi morienti ad B. Virginem fuêre ſolatio ſingulari, cùm illum nuptialis pacti cum ea per annulum initi iucunda commemoratio ſanctiſſimè recreauit. En quàm feliciter renouantur Edmundi, Hermanni, Ioſephi, aliorumque qui Beatiſſimæ Virgini ſe in ſponſos ac ſeruos conſecrauêre exempla. Vbi MARIA Deipara ſponſa eſt, ibi dos cælum, & æternitas eſt. Notus eſt è faſtis Galliæ Rex Philippus II. cuius digitum annulus, annulum imago DEI Matris ornabat.

B. V. ſibi deſponſare

474 P. Petrus Scarga Cracouiæ hoc anno elatus ad tumulum, paucis ante mortem diebus, quem Beatiſſimæ Virgini Cheſtochouienſi donum mitteret album conflauit cereum, concinnauitque: qui miſſus illicò accenſus ardere cœpit in ara Virginis: ſimul autem atque ille igne abſumptus ardendi, bonus quoque Pater viuendi finem fecit. Apud Baronium ab Ægyptijs vetus agebatur anniuerſariâ die ſolennitas quæ nominabatur *accenſio lucernarum*. Eam ſolennitatem videbatur Scarga noſter celebraſſe die mortis ſuæ, vt ad lucem perpetuam peruenire.

Cereos B. V. dono mittere.

t. 1. anno Chriſti 58. n. 77.

475 In Collegio Panormitano migrauit hoc anno è vita *P. Gaſpar Federichus*: in quo, ſuper vir-

tutes alias, tener & constans erga DEI Matrem amor excelluit. Callebat literaturam propè omnem, & musicam. Quocirca in honorem Deiparæ exerebat dulce ingenium, & componebat ea quæ suauissimè ipse cantabat, vt se aliosque amore diuinæ Matris accenderet. Cùm æger decumberet, quicquid ab illo acceptum vellet valetudinarij præfectus, efficiebat vno verbo, cùm diceret; *id illi à Beatissimæ Virgine Matre mitti*: tum ille facie exporrectâ arridens quicquid seu dulce, seu amarum esset, velut sibi missum munus à Virgine, capiebat, obedientiâ illâ suum erga illam studium solidè contestatus, & sæpe auditus dicere: *O Sancta Domina! O Sancta Domina!* Nicolaus IV. Pont. dum hortatur ad cultum B.V. ait, *per illam perueniri ad* CHRISTVM, *ad lumen, ad cælum*.

B. Virginem musica honorare.

Item, obedientia, etiam in morbo. Medicinas tanquam de B.V. manu accipere.

Rinaldus in Annal. Eccl. anno 1288. n. 43.

476 P. *Bernardinus Piccinus* coronæ Deiparæ attentè recitandæ addictissimus fuit semper. Quidam disertè est fassus, se quamdiu precatoriam Bernardini coronam habuisset, fausta domi omnia; quam primùm amisisset, infausta omnia habuisse. Laurentius noster Chrysogonus longè ac latè probat Beatissimam Virginem Christianorum bonam prosperamque esse fortunam. Quare aptè cuiusuis Deiparæ clienti dici potest vulgatum illud Cyro dictum olim in horto: Rectè te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuæ fortuna coniuncta est. Certè MARIANA hæc pietas ad omnia est vtilis. *Nam*, vt persanctè habet S. Anselmus, *nihil vtilius post* DEVM *memoria Matris eius*.

obijt Romæ 8. Nou. 1612.

Coronam B.V. in pretio habere.

Mundi Mar. p. 1. disc. 19. toto. pag. 703. de excell. B. V. c. 6. n. 7.

477 Idem *P. Bernardinus* cuidam donum lachrymarum postulanti autor fuit vt Beatissimæ Virginis lachymas meditando expenderet; ac totum illum imbrem doloris materni offerret Filio. Paruit

De B. V. lachrymis meditari.

ruit consilio: & impetrauit. Thomas à Kempis: *Qui nunc, inquit, sæpè, & deuotè passionem Domini, & lachrymas tristissimæ Matris eius affectu recogitat, & perpendit, sperare debet de misericordia* DEI, *& beneuolentia amborum, Matris & Filij.* *p. 3. ser. 2.*

ANNO MDCXIII.

478 Singulare, inquiunt Confluentini Patres in annuis huius anni, illud obseruatum est ad memoriam, atque ad exaggerandam religionem erga DEI Matrem; vt quamdiù Litaniæ B.V. sub vesperam sunt à discipulis decantatæ, nemo vnus ex eis, in tam inquinata malo epidemico ciuitate contingeretur: simulatque verò abesse res periculo videbatur, & ab Litaniarum cantu discessum est; illo ipso die, quo pium illud carmen desijt, discipulorum vnus letali vlcere decubuit, moxque alij duo extincti sunt, magno terrore vniuersæ iuuentutis; quo documento perculsi Litanias reuocauimus, & in annum totum protraximus; quo anno toto iuuentus vixit incolumis. B. Petrus Damianus: *Tu solue quod debemus; auerte quod timemus; impetra, quod optamus, perfice quod speramus.* *Lit. B. V. contra pestem adhibere.* *tom. 4. in hymno pag. 11.*

479 *M. Guilhelmus Riaus* Græciensis, Eberspergæ hoc anno mortuus, multifariam laudatus, præter laudes alias hanc etiam habuit, quòd assiduitate mirabili orando tempus omne quod à necessarijs illi supererat ad B. Virginis aram nudatis nixus genibus summâ cum reuerentiâ religioneque traduceret. Epilepticus cùm esset, omni se virtute ad mortem paratum, & domesticis amabilem faciebat. Et verò epilepsia & mors illum pretiosâ in occupatione inuenit, nempe, cùm è corolla Deiparam salutaret. Honoremus illam quàm maximâ possumus profundissimæ humilitatis demissione, quæ, *Nudatis coræ B. V. ara genibus orare.* *to. 2. orat. de laud. B. V.*